

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **R. L.**, zast. Mgr. Hanou Markovskou, advokátkou se sídlem Hlinky 142a, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 5, Praha, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2022, č. j. 14 A 221/2021-56,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4114 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Hany Markovské, advokátky se sídlem Hlinky 142a, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým Nejvyšší správní soud zrušil jeho vyrozumění [rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] ze dne 24. 9. 2021, č. j. MSMT-24156/2021-2.

[2] Tímto vyrozuměním stěžovatel ve smyslu § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyhodnotil žádost žalobce o přezkoumání didaktického testu ze zkušebního předmětu matematika společné maturitní zkoušky v termínu jaro 2019 jako nedůvodnou a výsledek didaktického testu nezměnil. Žádost žalobce se týkala druhého opravného didaktického testu z matematiky, který byl součástí společné části maturitní zkoušky. Žalobci chyběl jediný bod k úspěšnému složení zkoušky.

[3] Žalobce v didaktickém testu řešil mj. úlohu č. 11, jehož zadání znělo: „Pro dva různé úhly $\alpha = 112^\circ$, $\beta \in \langle 0^\circ; 360^\circ \rangle$ platí $\cos \alpha = \cos \beta$. Určete ve stupních velikost úhlu β .“ Za úlohu

mohl žalobce získat právě jeden bod, uvedl však v odpovědním archu odpověď „112°“, která byla vyhodnocena jako chybná.

[4] Žalobce požádal o přezkoumání zkoušky a uvedl, že úloha č. 11 má správné řešení dvě, a sice 112° a 248°. Podle jeho názoru nebylo správné uznávat jako správnou odpověď pouze 248°, když zadání znělo pro dva *různé úhly*, nikoliv pro dva *různé úhly různých velikostí*. Stěžovatel o jeho žádosti rozhodl negativně poprvé vyrozuměním ze dne 19. 6. 2019, č. j. MSMT-18826/2019-1, které městský soud rozsudkem ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 A 103/2019-35, zrušil jako nepřezkoumatelné. Stěžovatel následně rozhodl vyrozuměním ze dne 24. 6. 2020, které městský soud rozsudkem ze dne 25. 8. 2021, č. j. 6 A 90/2020-41, rovněž zrušil pro nepřezkoumatelnost. Následně stěžovatel vydal vyrozumění, které bylo napadeno žalobou v posuzované věci.

[5] V tomto vyrozumění uvedl žalovaný několik postupů, kterými bylo možno dospět ke správnému výsledku $\alpha = 248^\circ$. Žák si měl v první řadě uvědomit, že kosinus není funkcí prostou, a funkce v zadaném intervalu tedy může nabývat pro dvě různé hodnoty argumentu stejnou funkční hodnotu. Jedna hodnota byla zadána, druhou měl žák nalézt a uvést jako řešení. Úloha měla jediné správné řešení ($\alpha = 248^\circ$), uznáváno ale bylo vícero různých zápisů. Ve zcela správném zadání by hodnota 112° být uvedena vůbec neměla. Úloha obsahovala řešení goniometrické rovnice spadající pod téma goniometrické funkce. Maturitní zkouška ověřuje, zda žák má určité vědomosti a dovednosti z dané oblasti učiva definované katalogem požadavků. Pokud danou dovednost žák neprokázal, nemohl za úlohu dostat bod. Odpověď 112° stupňů je opisem části zadání, za což se při maturitní zkoušce body neudělují. Stěžovatel uznal, že v rámci hodnocení toleroval jako správné odpovědi rovněž, pokud žák uvedl obě hodnoty argumentu (112° a 248°), pro něž je hodnota funkce kosinus shodná.

II. Rozhodnutí městského soudu

[6] Žalobce napadl rozhodnutí stěžovatele žalobou u městského soudu, který stěžovatelovo vyrozumění/rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s., zrušil a věc stěžovateli vrátil k dalšímu řízení.

[7] Při jednání městský soud provedl k důkazu stanoviska odborníků na matematiku, která byla předložena účastníky řízení, z nichž následně v rozsudku vycházel. Z žalobcem předložených stanovisek vyplynulo, že lze připustit dvojí možnou interpretaci zadání úlohy č. 11 s poukazem na sousloví *dva různé úhly*, když dva různé úhly mohou být různé co do velikosti (hodnotová interpretace) nebo mohou být různě umístěné (geometrická interpretace). V případě hodnotové interpretace je jediným správným řešením úlohy 248°, v případě geometrické interpretace jsou výsledky 112° a 248° rovnocenné (dvě neúplná řešení), avšak úplným řešením úlohy jsou toliko obě hodnoty současně. Stěžovatel však dvojí možnou interpretaci odmítá a vychází pouze z hodnotové interpretace.

[8] Městský soud vzal za nesporné, že pojem úhel lze interpretovat vícero způsoby – může jít o úhel jako geometrický objekt nebo může být užit ve smyslu velikosti úhlu. Úloha sice *prima facie* nebyla zadána jako geometrická, na druhou stranu však nelze přehlédnout, že sám stěžovatel neuznával za správné řešení pouze hodnotu 248°, ale též dvojici hodnot 248° a 112°. Tuto dvojici by nebylo možno označit za správné řešení, pokud by zadání bylo interpretováno hodnotově. Hodnotu 112° totiž stěžovatel od počátku neuznával jako správné řešení úlohy, neboť odporuje požadavku na nalezení *různého* úhlu od úhlu α o velikosti 112°. Nadto jde o velikost dvou úhlů, ačkoliv zadání požadovalo uvést velikost

pokračování

jediného úhlu. Při stěžovatelově náhledu uvedeném v napadeném rozhodnutí by stěžovatel uznával za správné také zjevně špatné řešení 248° a 112° . Dvojice hodnot je totiž správná pouze v případě geometrické interpretace. Lze-li tedy interpretovat zadání geometricky, pak je otázkou, proč by z úplného řešení 248° a 112° nemohlo být kladně hodnoceno uvedení kteréhokoliv z velikostí úhlu $\square$ samostatně.

[9] Stěžovatel od počátku zdůvodňuje neudělení bodů žalobci tím, že nedodržel určitý postup, resp. si něco neuvědomil (zejm., že funkce cosinus není prostá). Úloha však vyžadovala uvést jen výsledek; postup nebyl předmětem hodnocení. Stěžovatel tak neměl způsob zjistit, co si žalobce uvědomil či neuvědomil při řešení úlohy. Výsledek 248° tedy mohl být současně úplným i neúplným řešením, stejně tak uvedení obou hodnot mohlo být současně úplným řešením i nesprávným řešením. Konečně i výsledek 112° může být částečným i nesprávným řešením. Městský soud proto dospěl k závěru, že zadání úlohy č. 11 bylo nejednoznačné, což implicitně potvrdil i stěžovatel, když uznával odpovědi obsahující obě zároveň 248° a 112° .

[10] Městský soud nepřisvědčil argumentaci stěžovatele, že výsledek 112° žalobce ze zadání opsal. V zadání nebylo uvedeno, že úhel $\square$ je roven 112° . I k tomuto výsledku bylo třeba dojít užitím matematické či geometrické úvahy. Nelze přehlížet určité řešení jen kvůli tomu, že se jeví jako jednoduché. Žalobce navíc ani nevěděl, jakou vědomost či dovednost má v daném úkolu prokazovat. Řešení úlohy mohl žalobce jako nejjednodušší správné zvolit, aby ušetřil drahocenný čas – podle žalobcova výkladu zadání bylo možno volit mezi dvěma správnými řešeními, když zadání požadovalo uvedení velikosti úhlu, nikoliv úhlů.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[11] Stěžovatel proti rozsudku městského soudu brojí kasační stížností, v níž navrhuje, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Úvodem stěžovatel připomněl, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu je nutné ponechat určitou míru autonomie členům zkušebních komisí, zpracovatelů testů, hodnotitelů atp. Soudy jsou povinny respektovat zásadu zdrženlivosti a sebeomezení. Vzhledem ke katalogu požadavků dostupném na internetu, který vymezuje, jaké vědomosti a dovednosti jsou didaktickým testem u žáků ověřovány, a vzhledem k formulaci úlohy č. 11 je zřejmé, jaká dovednost byla úlohou testována. Cílem bylo ověřit vědomosti o vlastnostech goniometrické funkce kosinus – tato funkce na zadaném intervalu není prostá, tedy na zadaném intervalu existuje alespoň jeden úhel jiný než 112° . U úzce otevřené úlohy se neposuzoval postup řešení, ale pouze výsledek. Tím, že žalobce uvedl ve svém řešení pouze hodnotu 112° , požadovanou vědomost neprokázal, a byl tedy ohodnocen 0 body – neuvedl správné řešení spočívající v nalezení hodnoty $\square = 248^\circ$. Stěžovatel připomněl, že žádný z členů validační komise Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání ani Nezávislé odborné komise stěžovatele neoznačil úlohu č. 11 za nejednoznačnou ani neměl námitky k jejímu hodnocení.

[12] Ani v případě alternativní interpretace zadání neodpovídající kontextu úlohy není samotná hodnota 112° uvedená žalobcem správným řešením. Tento úhel nebylo třeba hledat, byl zřetelně součástí samotného zadání. Úkolem bylo jednoznačně nalézt řešení chybějící, tj. $\square = 248^\circ$. I kdyby žák narýsoval úhly o velikosti $\square$ na více různých míst, stále by se jednalo o shodné úhly, tedy stále o jedno nalezené řešení. Městský soud tedy věc neposoudil správně a překročil mantinely soudního přezkumu, pokud naznačuje, že žalobci měl být 1 bod za řešení úlohy č. 11 přiznán. V tomto ohledu stěžovatel zdůraznil, že u didaktických testů při hodnocení otevřených úloh je úloha hodnocena plným počtem

bodů, pokud obsahuje správné požadované řešení. V případě, že odpověď obsahuje správné řešení a chybné řešení, nemůže být přidělen plný počet bodů; v případě správného řešení s další pravdivou informací nad rámec požadované odpovědi je logické bod žákovi nestrhnout.

[13] Stěžovatel dále upozornil, že žádný z matematiků, jejichž názorů se žalobce dovolává, nezpochybnil správnost výsledku $\alpha = 248^\circ$. Tato hodnota musí být v záznamovém archu uvedena, má-li být řešení ohodnoceno jedním bodem. Pokud o správnosti závěrů stěžovatele jako autority v oblasti maturitních zkoušek soud pochyboval, měl si vyžádat odborné vyjádření nebo znalecký posudek nezávislé osoby.

[14] Městský soud sice stěžovateli vytýkal subjektivní přístup, ale sám spekuluje, zda žalobce nezvolil takové řešení, které mu přišlo nejjednodušší a časově nejúspornější. Stěžovatel za řešení úlohy č. 11 nepřidělil 0 bodů z důvodu, že jde o příliš snadné řešení, jak naznačuje městský soud, ale kvůli tomu, že správné řešení úlohy č. 11 žalobcův záznamový arch vůbec neobsahuje.

[15] Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost zamítl. Podle něj se nelze ztotožnit s názorem stěžovatele, že ani pokud řešení zahrnující hodnoty 112° a 248° byla uznána za správné, nelze hodnotit jako správné odpovědi zahrnující jen hodnotu 112° . Vzhledem k nejednoznačnosti zadání bylo třeba hodnotu 112° hodnotit jako správnou odpověď. Pořízení znaleckého posudku by bylo nadbytečné, neboť městský soud vycházel z důkazů provedených při jednání, tj. z vyjádření nezávislých matematiků, která vylučovala jednoznačnost zadání.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[16] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a za stěžovatele jedná pověřená osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k následujícímu závěru.

[17] Kasační stížnost není důvodná.

[18] Nejvyšší správní soud úvodem konstatuje, že podstatou projednávané věci je posouzení otázky jednoznačnosti zadání úlohy z matematiky při maturitní zkoušce v tomto znění: „Pro dva různé úhly $\alpha = 112^\circ$, $\alpha \in \langle 0^\circ; 360^\circ \rangle$ platí $\cos \alpha = \cos \alpha$. Určete ve stupních velikost úhlu α .“

[19] Pravidla skládání maturitní zkoušky vyplývají zejména z § 82 odst. 1 písm. b) školského zákona. Podle odst. 2 téhož ustanovení „[k]aždý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky konanou formou didaktického testu, nebo byl z konání této zkoušky vyloučen, může písemně požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku této zkoušky nebo přezkoumání rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadateli odešle písemné vyrozumění o výsledku přezkoumání nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.“ Toto vyrozumění je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., ale není proti němu přípustné odvolání, a je tak namíste proti němu brojit žalobou proti rozhodnutí (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS).

pokračování

[20] Rozsah přezkumné činnosti zahrnuje i věcnou správnost hodnocení jednotlivých otázek, nicméně rozšířený senát uznal, že *„jde o specifickou oblast vzdělávání a hodnocení znalostí a dovedností, kde je nutné ponechat určitou míru autonomie participujících subjektů (členové zkušebních komisí, zpracovatelé testů, hodnotitelé) při volbě zkušebních otázek a úloh a při jejich hodnocení. Míra této volnosti přitom souvisí s formou a povahou jednotlivých zkoušek. Soud musí respektovat rozsáhlejší míru volnosti hodnocení tam, kde toto hodnocení závisí do značné míry na neexaktních či kvalitativních hlediscích (např. hodnocení slohových prací), naopak právě u didaktických testů bude míra volnosti při hodnocení výsledků menší. Jakkoliv však je nutné respektovat tento prostor k úvaze, nelze rezignovat na požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky.“*

[21] V posuzované věci jde o tzv. úzce otevřenou otázku didaktického testu, která obsahuje pouze odpověď na zadaný úkol, nikoliv postup řešení. Prostor k úvaze hodnotitele, jak zadání hodnotit (který je soudu zapovězen), je tak – ve srovnání s ostatními druhy úkolů maturitních zkoušek – minimální. Městský soud vycházel z vyjádření předložených jak stěžovatelem, tak i žalobcem. Dovodil, že lze zadání interpretovat dvěma různými způsoby: hodnotovým a geometrickým. Geometrickým přístupem lze *dva různé úhly* vyhodnotit jako dva neidentické úhly, jejichž velikost může být shodná, v takovém případě platí, že úhel $\square$ může nabývat hodnot 112° i 248° . Při použití hodnotového přístupu pak slovní spojení *dva různé úhly* (dvě různé hodnoty velikosti úhlů) svědčí o tom, že úhel $\square$ nemůže nabývat stejné hodnoty jako úhel $\square$, a jedinou správnou odpovědí pak je 248° . Stěžovatel tvrdí, že jedinou správnou odpovědí byla hodnota 248° , zadání tedy dle jeho názoru vycházelo z hodnotového pojetí.

[22] V přímém rozporu s jeho argumentací pak je skutečnost, že jako správné odpovědi byly uznávány i ty, které uváděly obě tyto hodnoty; naopak bod nepřidělil, byla-li k hodnotě 248° uvedena ještě další *nesprávná* hodnota. Geometrický výklad zadání tedy stěžovatel jednoznačně toleroval – uznával 248° jako správnou odpověď a 112° nehodnotil jako nesprávný údaj odůvodňující udělení nula bodů. Přitom, jak správně upozornil městský soud, zadání požadovalo uvedení jediné velikosti úhlu. Rozhodně tedy nelze vyloučit, že si žalobce byl vědom možnosti, že funkce kosinus není funkcí prostou (tj. v zadaném rozsahu nenabývá jediné hodnoty), ale do zadání zapsal pouze jediný výsledek, který byl ze zadání zřejmý na první pohled na základě jednoduché matematické úvahy (a jeho uvedení je časově nejefektivnější), neboť taková odpověď při použití geometrického pojetí odpovídá doslovnému výkladu zadání, které požaduje uvedení jediné velikosti úhlu.

[23] Takový výklad rozhodně neimplikuje subjektivní přístup soudu k hodnocení odpovědi žalobce, jak se domnívá stěžovatel. Městský soud ani nyní Nejvyšší správní soud se nepokoušel rekonstruovat žalobcovy myšlenkové procesy, pouze uvádí stěžovatelem zřejmě nepředvídaný výklad zadání s racionálním odůvodněním žalobcovy odpovědi. Zdejší soud netvrdí, že žalobce při své úvaze takto postupoval; úloha ostatně nepožadovala uvést postup, kterým maturant k odpovědi dospěl. Je to naopak stěžovatel, kdo uvedl, že si konkrétně žalobce neuvědomil, že kosinus není prostou funkcí a že pouze opsal zadání, za což se u maturitní zkoušky body neudělují. Takové hodnocení je ryze subjektivní a může, ale nemusí odpovídat reálnému stavu. Neobsahuje-li záznamový arch postup k uvedené odpovědi, nelze presumovat, že maturant k odpovědi dospěl na základě *nesprávné* úvahy (resp. opsání zadání). Rozhodně nelze bod za správné řešení neudělit na základě ničím nepodložené domněnky, že si maturant něco neuvědomil.

[24] Nejvyšší správní soud odmítá rovněž stěžovatelův argument, že měl žalobce zadání úlohy vyložit v kontextu veřejně dostupného katalogu požadavků, který vymezuje, jaké vědomosti a dovednosti jsou u maturantů ověřovány, přičemž stěžovatel svou odpovědí kýžené vědomosti a dovednosti neprokázal. Logika věci je totiž zcela opačná. Zadání musí být formulováno tak, aby správnou odpovědí maturant prokázal své vědomosti a dovednosti; nelze po něm požadovat, aby při více přípustných výkladech v omezeném časovém úseku vymezeném pro složení didaktického testu posuzoval, jaké vědomosti má v dané úloze prokazovat, a přizpůsobil tomu řešení úlohy. Pokud podle stěžovatele nemá být udělen bod za opis hodnoty ze zadání, pak musí být zadání formulováno tak, aby nebylo možno správnou (resp. podle stěžovatele tolerovatelnou) hodnotu ze zadání opsat.

[25] Stěžovatel se dále ohradil proti tvrzení městského soudu, že žalobci nebyl udělen bod proto, že jeho řešení bylo příliš snadné. K takovému závěru jej však dovedl sám, když v napadeném vyrozumění opakovaně uvedl, že žalobce hodnotu 112° opsal ze zadání, za což se u maturitní zkoušky body nepřidělují – funkce kosinus měla v zadaném intervalu pro dvě různé hodnoty argumentu stejnou funkční hodnotu, přičemž jeden z nich byl zadán a druhý měl být nalezen a podstatou úlohy bylo nalezení nezadané hodnoty. Jak Nejvyšší správní soud ověřil ze záznamu z jednání u městského soudu, tento důvod stěžovatel zdůrazňoval i v průběhu řízení o žalobě. Skutečně se tak jeví, že opravdovým důvodem pro neuznání odpovědi bylo, že žalobcovo řešení bylo příliš snadné (tj. odpovídalo hodnotě uvedené v zadání, byť ve vztahu k úhlu $\square$).

[26] Nutno podotknout, že stěžovatel v předchozích řízeních v téže věci uváděl, že bod za řešení nebyl stržen, pokud záznamový arch obsahoval kromě kýžené odpovědi $\square = 248^\circ$ další „*informace, které nebyly nesprávné*“; pokud však kromě tohoto výsledku byly uvedeny „*ještě nesprávné informace*“, bod udělen nebyl. Obdobně v kasační stížnosti uvádí, že je logické žákovi nestrhnout bod, pokud „*řešení obsahuje správné řešení a zároveň neobsahuje chybné řešení, ale např. i jinou pravdivou informaci nad rámec požadované odpovědi [tj. 112°]*“. Z výsledku 112° se tak stává jen těžko uchopitelná kategorie, která není ani správná, neboť za ní nelze udělit bod, ani nesprávná, neboť se za její uvedení bod nestrhává. Takový přístup rovněž nasvědčuje tomu, že výsledek 112° sice bylo možno považovat za správný, ale nebyl za jeho uvedení uznáván bod, protože k němu je možné dospět za použití jiných (zcela elementárních) vědomostí a dovedností, než jaké měly být testovány. Tvrzení, že za žalobcovo řešení nebyl udělen bod kvůli jeho nesprávnosti, nikoliv kvůli jednoduchosti, sám stěžovatel vyvrací, když vysvětluje, že je žalobcovo řešení nesprávné, protože hodnotu 112° nebylo třeba hledat, neboť byla součástí samotného zadání, a bylo tedy třeba najít jedinou chybějící hodnotu, tj. 248° .

[27] Pokud jde o stěžovatelův povšechný odkaz na skutečnost, že komise Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání ani Nezávislá odborná komise stěžovatele neoznačily úlohu za nejednoznačnou, Nejvyšší správní soud konstatuje, že z kasační stížnosti není vůbec zřejmé, zda se komise zabývaly stěžovatelem předestřenou argumentací. Prosté odkázání na závěry komisí bez věcné polemiky s názorem městského soudu není s to zvrátit výsledek řízení o kasační stížnosti.

[28] Stěžovatel městskému soudu vytýká, že vycházel z vyjádření odborníků předložených stranami a neustanovil znalce k vypracování znaleckého posudku. Procesní postup městského soudu však rozhodně nepředstavuje vadu řízení, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Zprvé, stěžovateli nic nebránilo důkaz

pokračování

znaleckým posudkem navrhnout, ale neučinil tak. Zadruhé, pro rozhodnutí městského soudu bylo stěžejní, že stěžovatel uznával jako správnou žalobcem uvedenou hodnotu 112°, byla-li současně uvedena hodnota 248° a stěžovatel nebyl s to přesvědčivě vysvětlit, proč výsledek 112° sám o sobě nelze považovat za správný. Znalecký posudek by tedy na posouzení věci mohl jen stěží něčeho změnit. Nadto Nejvyšší správní soud poznamenává, že stěžovatelem uváděná nutnost zadat znalecký posudek pro vyhodnocení zadání maturitní zkoušky, na jejíž řešení má maturant jen omezený časový úsek, by rozhodně nesvědčila o jednoznačnosti posuzovaného zadání.

V. Závěr a náklady řízení

[29] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[30] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl úspěšný, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, které jsou tvořeny částkou připadající na zastoupení žalobce advokátkou Mgr. Hanou Markovskou.

[31] Pro určení výše nákladů spojených s tímto zastoupením se použije v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyně stěžovatele učinila ve věci jeden úkon právní služby, kterým je vyjádření ke kasační stížnosti. Za tento úkon právní služby v dané věci náleží mimosmluvní odměna ve výši 3100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem tedy za jeden úkon právní služby připadá částka ve výši 3400 Kč zvýšená o DPH ve výši 21 %. Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 4114 Kč. Tuto částku je stěžovatel povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Hany Markovské, advokátky se sídlem Hlinky 142a, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 19. června 2023

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu